

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶ / ۰۱ / ۲۸

یونس نگاه

سرنوشت امارت طالبان از چشم مجید زابلی

مجید زابلی در سال ۱۹۷۲ با قاطعیت گفته بود که حکومت شاهی دوام نمی‌آورد و یک دوره انقلاب و دگرگونی پیش‌روست. هنوز کودتای داوود خان نشده بود.

او بی‌کفایتی دولت، بی‌توجهی به تعلیم، افزایش نفوس و کندی رشد اقتصادی، در نتیجه بیکاری روز افزون و ناامیدی را عوامل شکست حکومت خوانده بود.

زابلی مخالف قانون اساسی دهه چهل خورشیدی و بازشدن فضا بود، او با گروه‌های چپ سر مخالفت داشت، و می‌گفت چپی‌ها قدرت را به‌دست خواهند کرد. با این حال علت قدرت‌گیری چپی‌ها را بی‌کارگی دولت و فساد و تعصب و بی‌توجهی به تعلیم و کار می‌خواند.

او تبعیض قومی را هم مایه بحران دانسته و گفته بود که «ما» عده‌ای را از خود و دیگران را که اگر ۵۰ درصد جمعیت نباشند حداقل ۴۵ درصد هستند (احتمالاً هدفش از دیگران غیرپشتون‌ها بوده است) با سیاست‌های تبعیض‌آمیز از خود رانده‌ایم و آنان هر زمانی که فرصت یابند برای براندازی این حکومت اقدام خواهند کرد.

عکسی را که با شما شریک کرده‌ام، آخرین جملات در آن بخش از یادداشت‌های اوست. زابلی نوشته است تعداد کسانی که به آینده امید خود را از دست می‌دهند هر روز بیشتر می‌شوند و خوشبینان به آینده کم شده می‌روند.

او نوشته است: این وضع می‌تواند رژیم و کشور را به‌سوی نابودی سوق دهد.

نگرانی زابلی از تجزیه و نابودی افغانستان در آن زمان جدی بوده است. او چند جای از احتمال نابودی افغانستان و تجزیه سخن گفته بود.

حکومت طالبان امروز بانی بدترین ناامیدی در افغانستان شده و بسیار بیشتر از دوران ظاهرشاه کشور را به تفرقه و گرسنگی و جهالت سوق داده است. وضعیت کنونی با دوران ظاهرشاه قابل مقایسه نیست. با این حال آیا، حامیان طالبان امید دارند که امارت طالبان تاب خواهد آورد؟

آیا اگر وطن را از شر طالبان رها نکنیم، حتی هیچ بلای دیگری دامنگیر نشود، گرسنگی و ناامیدی و بی‌تعلیمی سیلاب نخواهند شد؟

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکی په خیر و لولی

بیشتر ترس‌های زابلی در همان دهه به واقعیت پیوسته بود. دولت ظاهرشاه و بعد داود خان در گردباد حوادث فروپاشیدند. بعد آشوب و جنگ و جهاد و تندروی چون طوفان کشور را به خاک سیاه نشاند.

بطور کلی میتوان نتیجه گرفت که تعداد کسانی که امید خود را به فردا و نجات مملکت از این تهلکه از دست داده اند روز بروز و بشکل سرسام آوری گسترش می یابد و گروه خوشبین به آینده در حال کم شدن است. این وضع میتواند رژیم و کشور را بسوی نابودی سوق دهد.

آرشیف: نو یسنده در پورتال افغان جرمن آنلاین

د پانو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو لمخکې په څیر و لولئ